

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.997 van 8 september 2011
in de zaak A. 192.904/VII-37.936.**

In zake : Antonio D'ANGELO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Brees
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 juni 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 7 april 2009 waarbij het beroep van Antonio D'Angelo tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Limburg van 4 december 2008 tot weigering van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 juni 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Brees, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is in het bezit van een vuurwapen, met name een repeteerkarabijn, merk C.Z., model/type 527, kaliber .22 Hornet. Dat wapen is ingevolge de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) vergunningsplichtig geworden.

Op 6 november 2006 doet de verzoeker conform artikel 44, § 2, van de wapenwet aangifte van het wapen en verkrijgt hij een voorlopig getuigschrift van inschrijving "model nr. 6" in afwachting van de beslissing van de provinciegouverneur over zijn vergunningsaanvraag.

3.2. Met een brief van 11 mei 2007 verleent de lokale politie van de politiezone GAOZ (Genk-As-Opglabbeek-Zutendaal) een ongunstig advies aan de gouverneur van de provincie Limburg, omdat de verzoeker niet over de geschikte ingesteldheid en persoonlijkheid beschikt om wapens te bezitten en een potentieel gevaar voor de openbare orde en veiligheid zou kunnen betekenen.

"Betreffende de moraliteit" van de verzoeker wordt in het advies meegedeeld wat volgt :

"1. Veroordelingen zoals bedoeld in artikel 5§4 van de nieuwe wapenwet : bezit thans een blanco strafregister

2. Andere gekende feiten :

-Weigering wapenvergunning op 30/05/2000

-Weigering wapenvergunning op 01/04/2003, waar tegen een beroepsprocedure bij de gouverneur werd ingesteld op 14/04/2003 die niet werd ingewilligd op 07/07/2003 (...).

Sindsdien werden nog volgende pv's opgesteld met betrokkene als verdachte :

TG.45.L6.105647/2005 dd.24/07/05 - rechtstreekse bedreigingen met wapenvertoon;

TG.45.L6.8033/2006 dd.23/10/06 - rechtstreekse mondelinge bedreigingen met bevel of voorwaarde;

TG.53L6.2374/2007 dd. 13/03/07 - belaging-stalking (psychisch);

TG.50.L6.2544/2007 dd. 19/03/07 - beschadigingen aan onroerende goederen".

Ook wordt in het advies vermeld dat de motivering van het besluit van de provinciegouverneur van 7 juli 2003 onverkort van toepassing blijft.

3.3. Op 4 december 2008 beslist de gouverneur van de provincie Limburg, op grond van het advies van de lokale politie, om de vergunningsaanvraag van de verzoeker te weigeren.

3.4. De verzoeker stelt op 23 december 2008 bij de minister van Justitie beroep in tegen de beslissing van de provinciegouverneur.

3.5. De minister van Justitie meldt aan de verzoeker de ontvangst van het beroepsschrift. In die brief wordt onder meer vermeld wat volgt :

"Het betreft hier een schriftelijke procedure, waarbij u steeds uw argumenten langs schriftelijke weg kan laten kennen. Om het hoorrecht mondeling uit te oefenen, wat niet gebruikelijk is, dienen we een gemotiveerde aanvraag te ontvangen".

3.6. Met een brief van 24 februari 2009 verleent de procureur des Konings te Tongeren een ongunstig advies aan de minister van Justitie. Dat advies is gesteund op een kantschrift van de lokale politie van de politiezone GAOZ van 4 februari 2009, dat luidt als volgt :

"Heden, donderdag, 12/02/2009 om 14.00 uur.

Ondergetekende, OOSTERBOS Michel, Commissaris van politie in de PZ Genk-As-Opglabbeek-Zutendaal, brengt ter kennis :

Inzake de moraliteit van betrokkene brengen wij U volgende inlichtingen ter kennis:

De heer D'ANGELO Antonio kwam in het verleden meermaals op negatieve wijze in contact met de gerechtelijke overheid. Hij liep terzake de volgende veroordelingen op:

- 10/06/1985: Vonnis Correctionele Rechtbank Tongeren :

A) Opzettelijke slagen of verwondingen met werkonbekwaamheid, art. 399 SWB

B) Bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslag op hun persoon, art. 329 SWB

voor AB 2 maand met uitstel van 3 jaar en 100 bef. of 1 maand ;

- 11/07/1985 : Minnelijke Schikking Procureur des Konings Tongeren :

Diefstal Art. 461 - 463 SWB.

- Enkele veroordelingen en een minnelijke schikking inzake verkeer.

Deze veroordelingen en de minnelijke schikking zijn thans uitgewist in het kader van het verval van strafvordering, zodat betrokkene over een blanco strafregister beschikt.

Betrokkene kwam recenter nog diverse malen op negatieve wijze met onze diensten in aanraking (...) :

- Belaging - Stalking : klacht van zijn ex-vriendin en haar dochter tegen betrokkene, PV Rijkswacht Genk TG.53.43.102103/01 dd. 30/09/2001; Zij legde klacht neer voor het feit dat hij haar aan haar woning geregeld lastig viel, haar voortdurend volgde en telefonisch bedreigde. Hij zou hierbij zelfs niet nagelaten hebben doodsb bedreigingen aan haar te uiten.

Later werd de klacht ingetrokken.

- Melding d.d. 27/06/2002 om 22.49 uur bij onze diensten via de 101-centrale van zijn ex-vriendin dat betrokkene aan haar woning staat kabaal te maken. Bij aankomst van onze patrouille had betrokkene de plaats verlaten.

Klaagster wenste geen klacht in te dienen maar vroeg uitdrukkelijk dat aan betrokkene de nodige aanzeggingen werden gedaan. Hij werd door de patrouille in de omgeving aangetroffen en op zijn plichten gewezen.

TG.45.L6.105647/2005 d.d. 24/07/05, uitgaande van de politiezone GAOZ wegens rechtstreekse bedreigingen met wapenvertoon. Deze feiten kaderden in een burengeschil;

TG.45.L6.8033/2006 d.d. 23/10/06, uitgaande van de politiezone GAOZ wegens rechtstreekse mondelinge bedreigingen met bevel of voorwaarde. Deze bedreigingen werden geuit ten opzichte van een familielid van een ex-vriendin;

TG.53L6.2374/2007 d.d. 13/03/07, uitgaande van de politiezone GAOZ wegens belaging-stalking (psychisch) van zijn ex-vriendin;

TG.50.L6.2544/2007 d.d. 19/03/07, uitgaande van de politiezone GAOZ wegens beschadigingen aan onroerende goederen. Zijn ex-vriendin verdenkt hem van de beschadigingen.

De karakteristieken van de persoonlijkheid van betrokkene, in casu zijn gerechtelijke antecedenten, ondermijnen in grote mate zijn betrouwbaarheid als wapenbezitter. In conflictsituaties is hij niet in staat de nodige terughoudendheid aan de dag te leggen om op een verantwoorde wijze op te treden. Geconfronteerd in een stresssituatie of een emotionele toestand kan hij een potentieel gevaar betekenen voor de openbare orde en veiligheid.

Reeds in 2003 hebben wij om aangehaalde redenen reeds een aanvraag tot het bezit van een verweervuurwapen geweigerd. Tegen deze beslissing tekende hij, zonder succes, beroep aan bij de provinciegouverneur. Bij besluit van 07/07/2003 van de gouverneur werd de wapenvergunning geweigerd.

Gezien sindsdien de toestand niet verbeterd is, integendeel, betrokkene kwam bijkomend meermaals op negatieve wijze met onze diensten in aanraking, menen wij dan ook een negatief advies terzake te moeten uitbrengen".

3.7. Op 7 april 2009 verwerpt de minister van Justitie het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 4 december 2008. Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

"(...)

Artikel 11 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (voortaan: 'de wapenwet') voorziet in een principiële vereiste van een vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of de daarbij horende munitie.

Voor vuurwapens die vergunningsplichtig zijn geworden ingevolge de nieuwe wapenwet kon men, gedurende een overgangperiode, genieten van een vereenvoudigde procedure zoals voorzien in art. 44, §2 van dezelfde wet.

Hierin wordt gesteld dat indien men houder is van een geldig jachtverlof of een geldige sportschutterslicentie, het vuurwapen automatisch op zijn naam zal worden geregistreerd.

Indien men geen houder is van een geldig jachtverlof of een geldige sportschutterslicentie, dan zal een vergunning worden toegekend op

voorwaarde dat:

- a) men meerderjarig is;
- b) men geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in art 5, §4 van de wapenwet;
- c) er geen redenen van openbare orde bestaan, die zouden kunnen leiden tot de intrekking van de vergunning.

De registratie van wapens bedoeld in art. 44, §2 van de wapenwet verloopt overeenkomstig de procedure die is omschreven in art. 16, §2 van het KB van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens. Is men geen houder van een geldig jachtverlof of geldige sportschutterslicentie, dan wordt het wapen geregistreerd op model 6 en wordt een vergunningsaanvraag doorgestuurd naar de bevoegde gouverneur.

Voldoet men aan de voorwaarden van art. 44, §2 van de wapenwet, dan moet de gouverneur de vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen toekennen.

Op 6 november 2006 ontving u voor het repeteeerkarabijn, merk C.Z., model/type 527, kaliber 22' Hornet, serienummer 87356, een registratie-attest model 6. De vergunningsaanvraag werd doorgestuurd naar de gouverneur van Limburg, die bevoegd is voor uw verblijfplaats.

De lokale politie verleende in het kader van de vergunningsaanvraag voor deze wapens een ongunstig advies. Meer bepaald stelt de lokale politie zone Genk-As-Opglabbeek-Zutendaal in zijn advies van 11 mei 2007 dat u niet de geschikte ingesteldheid en persoonlijkheid heeft om wapens te bezitten. Dit zou een potentieel gevaar voor de openbare orde en veiligheid kunnen betekenen.

De lokale politie verwijst hiervoor naar de motivering van het besluit van de gouverneur van 7 juli 2003 waarbij uw beroep tegen de beslissing van de korpschef van de politiezone Genk-As-Opglabbeek-Zutendaal van 1 april 2003 niet werd ingewilligd en verder naar verschillende processen-verbaal die sindsdien nog werden opgesteld en waarin u verdachte was (cf. infra).

Op 24 februari 2009 adviseerde de procureur des Konings te Tongeren tot intrekking van uw wapenvergunning. De procureur des Konings verwijst hiervoor naar de vaststellingen van de lokale politie Genk d.d. 12/02/2009. Hierin wordt gewezen op uw gerechtelijk verleden, doch tevens op verschillende processen-verbaal sinds 2001 waarin u als verdachte wordt genoemd.

Uw toestand is ook niet verbeterd, alhoewel u - ter vrijwaring van de openbare orde - in het verleden reeds een wapenvergunning werd geweigerd, laatst nog op 1 april 2003. Uw beroep tegen deze beslissing van de korpschef van de politiezone Genk-As-Opglabbeek-Zutendaal werd niet ingewilligd in het besluit van de gouverneur van Limburg van 7 juli 2003. De motivering van deze beslissing luidde als volgt:

'Gelet op het verslag van 23 april 2003 van de korpschef van de politiezone GAOZ waaruit blijkt dat de heer D'Angelo in 1985 op negatieve wijze in contact kwam met de gerechtelijke overheid inzake geweldsdelicten waarvoor hij veroordeeld werd;

dat hij in 2001 en 2002 in aanraking kwam met de politie wegens stalking en lastigvallen van zijn ex-vriendin;

dat uit de persoonlijkheid en de gerechtelijke antecedenten van de aanvrager blijkt dat hij in conflictsituaties niet de nodige terughoudendheid aan de dag kan leggen en geconfronteerd in een stress-situatie of een emotionele toestand, een potentieel gevaar kan inhouden voor de openbare veiligheid;

Gelet op het ongunstig advies van 23 mei 2003 van de procureur des Konings te Tongeren waaruit blijkt dat zijn ambt zich aansluit bij de zienswijze van de korpschef van de politiezone GAOZ; (...)'.

In zijn advies van 11 mei 2007 stelt de lokale politie zone Genk-As-Opglabbeek-Zutendaal dat deze motivering overigens onverkort van toepassing blijft.

Ook na deze weigeringsbeslissing blijft uw gedrag aanleiding geven tot het opmaken van diverse processen-verbaal, met name:

- TG.45.L6.105647/2005 d.d. 24/07/05 inzake rechtstreekse bedreigingen met wapenvertoon. De feiten kaderden in een burengeschil;
- TG.45.L6.8033/2006 d.d. 23/10/06 inzake rechtstreekse mondelinge bedreigingen met bevel of voorwaarde. De bedreigingen werden geuit ten opzichte van een familielid van een ex-vriendin;
- TG.53.L6.2374/2007 d.d. 13/03/07 inzake belaging/stalking (psychisch) van uw ex-vriendin;
- TG.50.L6.2544/2007 d.d. 19/03/07 inzake beschadigingen aan onroerende goederen. Uw ex-vriendin verdenkt u van de beschadigingen.

In elk van de genoemde processen-verbaal ontkent u de feiten te hebben gepleegd. Aangezien de klachten werden neergelegd door verschillende personen op verschillende tijdstippen, is het zeer onwaarschijnlijk dat geen van deze beweringen een grond van waarheid in zich zouden hebben.

Ook de lokale politie Genk stelt dat u in conflictsituaties niet in staat bent de nodige terughoudendheid aan de dag te leggen om op een verantwoorde wijze op te treden.

Geconfronteerd in een stresssituatie of een emotionele toestand kan u een potentieel gevaar betekenen voor de openbare orde en veiligheid.

Verder stelt de lokale politie Genk (...) dat de karakteristieken van uw persoonlijkheid, in casu uw gerechtelijke antecedenten, in grote mate uw betrouwbaarheid als wapenbezitter ondermijnen.

Uit het advies van de procureur des Konings te Tongeren van 24 februari 2009 is immers gebleken dat u in het verleden meermaals op negatieve wijze in contact kwam met de gerechtelijke overheid. Zo liep u volgende - thans weliswaar vervallen - veroordelingen en minnelijke schikkingen op:

- Vonnis van 10 juni 1986 van de Correctionele Rechtbank te Tongeren:
 - o A) opzettelijke slagen of verwondingen met werkonbekwaamheid, artikel 399 Sw
 - o B) bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslag op hun persoon, artikel 329 Sw.
 - Minnelijke schikking van 11 juli 1985 van de procureur des Konings te Tongeren:
 - o Diefstal, artikelen 461-463 Sw.
 - enkele veroordelingen en een minnelijke schikking inzake verkeer.
- Het loutere feit dat een veroordeling na verloop van tijd vervalt, betekent

evenwel niet dat een bestuurlijke overheid geen rekening meer mag houden met de feiten waarop de veroordeling is gebaseerd. Met het oog op het beoordelen van de moraliteit en de persoonlijkheid van de aanvrager kunnen deze wel in aanmerking worden genomen.

Sindsdien kwam u overigens nog diverse malen op negatieve wijze met de politionele diensten in aanraking:

-PV nr. TG.53.43.102103/01 d.d. 30/09/2001 - belaging/stalking: klacht van uw ex-vriendin en haar dochter tegen u. U zou haar aan haar woning geregeld hebben lastiggevalen, haar voortdurend gevolgd hebben en telefonisch bedreigd hebben. U zou zelfs doodsbedreigingen hebben geuit. Later werd de klacht ingetrokken.

-Melding d.d. 27/06/2002 om 22u49 bij de politionele diensten via de 101-centrale van uw ex-vriendin dat u aan haar woning kabaal staat te maken. Bij aankomst van de patrouille had u reeds de plaats verlaten.

Verder zijn er de reeds geciteerde processen-verbaal van 2005 en van 2006, alsook de twee van 2007.

De gecoördineerde omzendbrief van de minister van Justitie van 30 oktober 1995 betreffende de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake wapens, die nog steeds van toepassing is voor zover ze niet in strijd is met bepalingen van de nieuwe wapenwet, voorziet dat de autoriteit die een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen uitreikt rekening moet houden met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten, geweldplegingen in het gezin of elders, de geestesgesteldheid en zedelijkheid.

Ook artikel 83 van de aanvullende overeenkomst bij het akkoord van Schengen (door België ondertekend op 19 juni 1990) bepaalt dat een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen slechts kan worden uitgereikt indien betrokkene niet wegens een strafbaar feit is veroordeeld of op grond van andere aanwijzingen niet kan worden verondersteld dat hij een gevaar betekent voor de openbare orde of veiligheid.

En tenslotte kan ook nog verwezen worden naar artikel 5 van de richtlijn 91/477/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op de aankoop en het voorhanden hebben van wapens: het voorhanden hebben van vuurwapens moet voorbehouden zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Uit voorgaande elementen blijkt dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige problemen bestaan. Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor uzelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

De gouverneur van Limburg heeft dan ook terecht beslist u de vergunning voor het voorhanden hebben van het vuurwapen, een repeteerkarabijn, merk C.Z., model/type 527, kaliber 22' Hornet, serienummer 87356, te weigeren".

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, doordat de bestreden beslissing niet gesteund is op rechtens aanvaardbare motieven. De verzoeker meent te voldoen aan alle voorwaarden om een wapenvergunning te verkrijgen vervat in de omzendbrief van de minister van Justitie van 30 oktober 1995 betreffende de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake wapens : hij is reeds jarenlang lid van een sportschuttersvereniging, hij heeft zijn wapen reeds lang in bezit en nooit is er een strafrechtelijk feit mee gepleegd en de correctionele veroordeling die hij heeft opgelopen op 10 juni 1986 is "vervallen". Voorts stelt hij dat de processen-verbaal waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing geen aanleiding hebben gegeven tot een vervolging en dat niet blijkt dat hij de erin vermelde feiten daadwerkelijk heeft gepleegd. Hij merkt op dat, hoewel de klachten neergelegd zijn door diverse personen, zij kaderen in een geschil met zijn ex-vriendin, die hem in een kwaad daglicht wil stellen. De in de bestreden beslissing aangehaalde geseponeerde feiten zijn volgens hem dan ook niet van die aard om te stellen dat zijn wapenbezit de openbare orde en veiligheid in gevaar zou kunnen brengen. Hij meent dat de bestreden beslissing bijgevolg niet berust op met de vereiste zorgvuldigheid vastgestelde, werkelijk bestaande concrete feiten.

5. De verwerende partij antwoordt dat zij veel informatie heeft opgevraagd bij de procureur des Konings te Tongeren en een uitvoerige beslissing in beroep heeft genomen, waaruit blijkt dat zij het dossier met de nodige zorgvuldigheid heeft samengesteld en beoordeeld. Zij merkt op dat aan haar onderzoek en aan de processen-verbaal een vermoeden van objectiviteit kleeft. Zij zet uiteen dat de bestreden beslissing gesteund is op de eerdere weigering van een wapenvergunning aan de verzoeker in 2003, om redenen van openbare orde. Na

die weigering werden van 2005 tot 2007 verschillende processen-verbaal ten laste van de verzoeker opgesteld wegens burenhinder, bedreigingen, stalking en beschadigingen. De lokale politie te Genk, daarin bijgetreden door de procureur des Konings te Tongeren, is van mening dat de verzoeker in conflictsituaties niet de nodige terughoudendheid aan de dag kan leggen en dat hij aldus in een gevaarsituatie of emotionele toestand een potentieel gevaar kan betekenen voor de openbare orde en veiligheid. De omstandigheid dat de verzoeker niet vervolgd werd voor de genoemde feiten, betekent volgens de verwerende partij niet dat zij met die feiten geen rekening kon houden bij de beoordeling van de moraliteit van de verzoeker. Bij die beoordeling kon volgens haar ook rekening worden gehouden met de feiten die ten grondslag lagen aan de uitgewiste veroordeling. Uit het gegeven dat de klachten werden ingediend door verschillende personen, besluit zij dat gemeenschappelijke elementen in de verschillende strafdossiers een objectieve vaststelling en waardering vormen van de houding en het gedrag van de verzoeker. Zij meent dat een gebrek aan de nodige terughoudendheid om in conflictsituaties op een verantwoorde wijze op te treden, volstaat om te oordelen dat een wapenbezitter in een gevaarsituatie of een emotionele toestand een potentieel gevaar kan betekenen voor de openbare orde en veiligheid.

6. De verzoeker repliceert dat aan een proces-verbaal weliswaar een vermoeden van objectiviteit kleeft wanneer eigen vaststellingen van de verbalisant worden weergegeven, maar dat te dezen de betrokken processen-verbaal enkel verklaringen bevatten van zijn ex-vriendin en van mensen uit haar omgeving, zonder enige bevestiging door een getuige. Hij stelt dat hij steeds de betrokken feiten heeft ontkend en dat zij geenszins bewezen zijn. De bestreden beslissing is volgens hem dan ook niet gesteund op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn voor de weigering van de vergunning. Hij merkt voorts op dat naar aanleiding van de klacht inzake rechtstreekse bedreigingen met wapenvertoon zijn wapen niet in beslag werd genomen, waaruit allerminst blijkt dat een gevaar bestond voor de openbare orde. Voorts stelt hij vast dat alle klachten geseponneerd werden, wat betekent dat ze ongegrond werden geacht, minstens niet ernstig genoeg om in aanmerking te komen voor vervolging. Het ongunstige

advies van de lokale politie te Genk is volgens hem dan ook enkel gebaseerd op feiten van 23 en 24 jaar geleden en op klachten die niet ernstig of gegrond zijn. Hij handhaaft zijn stelling dat de bestreden beslissing niet berust op werkelijk bestaande en zorgvuldig vastgestelde feiten.

Beoordeling

7. Ingevolge artikel 11, § 1, tweede lid, van de wapenwet kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de wapenvergunning weigeren indien blijkt dat het bezit van het wapen de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat een betrokkene betekent voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen, beschikken de gouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken op grond van artikel 30 van de wapenwet, over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Voor het vaststellen van het gevaar voor de openbare orde is het niet vereist dat de betrokkene veroordeeld is voor een misdrijf. Feiten en gedragingen die doen vrezen dat het bezit van het wapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, zijn voldoende.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning (Parl. St., Kamer 2005-2006, nr. 2263/1, p. 17). Het verlenen van een wapenvergunning is bijgevolg de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden vóór ze zich voordoen.

8. De bestreden beslissing steunt op de gerechtelijke antecedenten van de verzoeker en de processen-verbaal gevoegd bij de adviezen van de

procureur des Konings te Tongeren en van de lokale politie van de politiezone GAOZ.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst verwezen naar een minnelijke schikking van 11 juli 1985 wegens diefstal en naar een veroordeling bij vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren van 10 juni 1986 wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen met werkonbekwaamheid tot gevolg en het uiten van bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslag op de persoon. De omstandigheid dat die minnelijke schikking en veroordeling intussen reeds uitgewist zijn, doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de verwerende partij om met de feiten die eraan ten grondslag liggen rekening te houden bij de beoordeling van de moraliteit van de verzoeker.

Ook wordt in de bestreden beslissing verwezen naar twee klachten van de ex-vriendin van de verzoeker, daterend van 30 september 2001 en van 27 juni 2002, wegens "stalking" en belaging. In de bestreden beslissing wordt ook het besluit van de gouverneur van de provincie Limburg van 7 juli 2003 aangehaald, waarmee aan de verzoeker in het verleden reeds een wapenvergunning werd geweigerd. In dat besluit van de provinciegouverneur wordt, op grond van de veroordeling van de verzoeker in 1986 en de klachten van zijn ex-vriendin daterend van 2001 en 2002, vastgesteld dat de verzoeker "in conflictsituaties niet de nodige terughoudendheid aan de dag kan leggen en geconfronteerd in een stress-situatie of een emotionele toestand, een potentieel gevaar kan inhouden voor de openbare veiligheid". Zoals vermeld in de bestreden beslissing, is die laatste vaststelling gehandhaafd gebleven in de adviezen van de lokale politie van de politiezone GAOZ van 11 mei 2007 en van 12 februari 2009.

Voorts wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat ook na de weigeringsbeslissing van 7 juli 2003 verzoekers gedrag niet verbeterd is. Met name wordt verwezen naar vier processen-verbaal, daterend van 2005 tot 2007, waarin aan de verzoeker achtereenvolgens rechtstreekse bedreigingen met wapenvertoon, rechtstreekse bedreiging met bevel of voorwaarde,

belaging/stalking en beschadiging aan onroerende goederen ten laste wordt gelegd. De verzoeker stelt dat dit klachten betreft, neergelegd door zijn ex-vriendin en mensen uit haar omgeving, met betrekking tot feiten die hij steeds ontkend heeft en die niet met de waarheid stroken noch bewezen zijn, wat blijkt uit de seponering van die klachten. De verwerende partij heeft echter geoordeeld dat die klachten "werden neergelegd door verschillende personen op verschillende tijdstippen" zodat "het zeer onwaarschijnlijk (is) dat geen van deze beweringen een grond van waarheid in zich zouden hebben". Deze beoordeling is niet onredelijk, gelet op het feit dat de klachten niet enkel werden neergelegd door de ex-vriendin van de verzoeker. Zo werd de klacht inzake rechtstreekse bedreiging met wapenvertoon neergelegd door de buurvrouw van de verzoeker en werd de klacht inzake rechtstreekse bedreiging met bevel of voorwaarde neergelegd door een familielid van een ex-vriendin. In het licht van deze meer recente gegevens, zijn de minnelijke schikking van 1985 en de correctionele veroordeling van 1986 een belangrijk gegeven.

De verzoeker toont niet aan dat de minister van Justitie buiten alle redelijkheid heeft geoordeeld door op grond van de voormelde gegevens tot het besluit te komen dat de verzoeker de openbare orde en veiligheid zou kunnen verstoren of een gevaar zou kunnen betekenen voor zichzelf of voor anderen. Het feit dat de verzoeker reeds jarenlang lid is van een sportschuttersvereniging en dat hij nog geen strafrechtelijke feiten heeft gepleegd met zijn vuurwapen, spreekt het weigeringsmotief niet tegen.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

9. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van de hoorplicht, doordat de gouverneur van de provincie Limburg hem niet heeft

gehoord voorafgaand aan diens beslissing van 4 december 2008. De verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissing volledig voorbijgaat aan die schending van de hoorplicht, terwijl in die beslissing, precies omwille van de genoemde schending, de beslissing van de provinciegouverneur had moeten worden vernietigd.

10. De verwerende partij antwoordt dat het beroep dat wordt ingesteld bij de minister van Justitie tegen de beslissing van de provinciegouverneur devolutieve kracht heeft, waardoor het dossier volledig beoordeeld wordt door de minister en waardoor eventuele onregelmatigheden die hebben plaatsgevonden in eerste aanleg niet kunnen worden "verweten" aan de beslissing in beroep. Bovendien merkt zij op dat de verzoeker nooit heeft gevraagd om te worden gehoord door de federale wapendienst. Verder stelt zij dat krachtens de hoorplicht een burger niet mondeling moet worden gehoord, maar dat het volstaat dat hij schriftelijk zijn standpunt naar voor kan brengen, wat de verzoeker gedaan heeft in zijn beroepschrift.

11. De verzoeker repliceert dat de omstandigheid dat hij in beroep bij de federale wapendienst wel kon worden gehoord of zijn standpunt schriftelijk naar voor kon brengen, geen afbreuk doet aan het feit dat hij dat niet kon voordat de provinciegouverneur een beslissing nam.

12. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat ook de minister van Justitie de hoorplicht niet gerespecteerd heeft. Volgens de verzoeker was de minister ertoe gehouden hem te horen, nu ingevolge de bestreden beslissing zijn rechtstoestand in ongunstige zin gewijzigd werd en de hoorplicht onafhankelijk is van enig verzoek daartoe.

Beoordeling

13. De beroepsmogelijkheid, waarin artikel 30 van de wapenwet voorziet, is een georganiseerd administratief beroep met devolutieve werking. Dit betekent dat de minister van Justitie zich een eigen oordeel moet vormen over de

zaak en de zaak definitief beslecht waarbij zijn beslissing in de plaats komt van de beslissing van de provinciegouverneur zodat deze geen rechtsgevolgen meer heeft. Er moet dan ook geen acht meer geslagen worden op mogelijke onregelmatigheden waarmee de procedure in eerste aanleg zou zijn behept, aangezien eventuele onregelmatigheden in de procedure in eerste aanleg worden gedekt door de beslissing in graad van beroep. De minister van Justitie hoeft zich dan ook niet uit te spreken over de eventuele onregelmatigheden van de procedure in eerste aanleg.

In zoverre de verzoeker de hoorplicht geschonden acht door de provinciegouverneur, is het middel bijgevolg onontvankelijk.

14. Voor zover de verzoeker de hoorplicht ook geschonden acht door de minister van Justitie, voert hij een nieuw middel aan dat niet van openbare orde is en bijgevolg niet voor het eerst op ontvankelijke wijze in de laatste memorie kan worden aangevoerd.

15. Het tweede middel wordt niet aangenomen en is bijgevolg niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht september tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin